

Besvarelse (13/10 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at sige noget om, hvilket basisbeløb der kommer til at danne grundlag for beregningen af en værdistigningsafgift for ejerlejligheder som de i spørgsmålet nævnte, idet der endnu ikke endeligt er taget stilling her til. Jeg er imidlertid opmærksom på problemet, og det vil blive inddraget i de overvejelser, der pågår med hensyn til fastlæggelse af grundlaget for værdistigningsafgiftens beregning.

Til *ministeren for skatter og afgifter (9/10 78)* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Inden for hvilken værdigrænse vil sikkerhed for en værdistigningsafgift, der indefryses, blive krævet tinglyst, og hvilke foranstående pantehæftelser vil statens sikkerhed respektere?«

(Spm. nr. 51).

Begrundelse.

Når en værdistigningsafgift af en sælger begæres indefrosset i en af ham købt anden fast ejendom, er det af betydning at vide, hvad statens sikkerhed for afgiften vil respektere af foranstående pantehæftelser, herunder sælgerpantebreve, og inden for hvilken værdigrænse sikkerheden skal placeres i ejendommen.

Besvarelse (13/10 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Der er endnu ikke taget endelig stilling til, hvilke normer for statens sikkerhed der skal fastsættes i disse tilfælde. Udgangspunktet er imidlertid, at staten ved en pantesikring af værdistigningsafgiften skal opnå en rimelig sikkerhed for afgiftens betaling.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om sommertid 1979 [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 11. Fremsat 4/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Denne sag har jo været drøftet her i folketinget før, og jeg har ikke meget nyt at tilføje til de tilkendegivelser, som tidligere er kommet fra regeringen om sommertid. Regeringens holdning i denne sag er fortsat den, at vi ønsker indførelse af sommertid, også selv om der ikke kan peges på væsentlige økonomiske fordele i denne forbindelse.

På den anden side er vi nødt til at se på, hvilke vanskeligheder det kan give os i forhold til nabolandene.

Jeg mener også, der er fornuft og mening i, at vi, så vidt det er muligt, indfører sommertid på linje med vore nabolande. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne sag ikke er ny. Skiftende regeringer har orienteret folketinget eller folketingets erhvervsudvalg om de faser, som sagen har været igennem. Folketinget ved altså, hvordan det ligger med denne sag.

Jeg kan ganske positivt over for forslagsstillerne understrege, at regeringen vil fortsætte sine bestræbelser for inden for EF at nå frem til en fælles sommertid, men for det første kan vi ikke regne med, at det vil være muligt før tidligst i 1980, og for det andet er det også vigtigt for os, at en fælles sommertid kommer til at omfatte Norge og Sverige. Jeg kan på regeringens vegne meddele, at vi i EF og direkte over for Tyskland samt over for Sverige og Norge vil presse på for at få disse lande interesseret i en hurtig og forhåbentlig fælles afgørelse.

Af det, jeg har sagt her, vil man forstå, at der imellem forslagsstillerne og regeringen ikke er uenighed om, at indførelse af sommertid vil være et gode. Uenigheden går mere på, om dette gode skal opnås uanset de omkostninger, det vil påføre os, og især uanset hvad vore tre nærmeste nabolande vil gøre på dette område. Men vi håber altså på en snarlig løsning af problemet og tillægger det stor betydning, at det kan ske sammen med de nævnte nabolande.

Lissa Mathiasen (S):

[Lissa Mathiasen]

Det er jo ikke første gang, vi diskuterer et forslag om sommertid her i folketinget. Det har vi gjort endda adskillige gange før. Socialdemokratiets holdning i denne sag er uændret, idet vi stadig ser positivt på forslaget, men finder en samordning med de øvrige nordiske lande samt på EF-plan nødvendig.

Jeg skal nøjes med at komme med et par eksempler på dette. Får Danmark alene sommertid, vil vi få store problemer med afviklingen af trafikken. Vi kan måske nok løse problemet ved at sætte ekstra tog ind, men det vil betyde ekstra udgifter for DSB. Den anden konsekvens vil være et ringere serviceniveau. Det gælder togtrafikken, men også flytrafikken vil blive berørt, og her vil nøjagtig samme problemer opstå.

Derfor vil et forslag om isoleret dansk sommertid nu ikke få vores støtte, hvorimod vi vil være åbne over for et sådant forslag, så snart der ligger en afklaring af problemet med de øvrige lande. Jeg ved, at der arbejdes aktivt på at finde en løsning, men indtil da vil vi fra socialdemokratiets side stille os afventende.

H. C. Hansen (FP):

Forslaget til lov om sommertid 1979 er udtryk for almindelig sund fornuft, og vi er i fremskridtspartiet forbløffet over, at det ikke for længst er blevet gennemført.

Lov nr. 223 af 24. april 1974 giver jo mulighed for, at folketingets erhvervsudvalg fra en periode af året træffer bestemmelse om, at tidspunktet for døgnets begyndelse forskydes en time i forhold til normal tidsregning. Da regeringen imidlertid endnu ikke har taget skridt til at gennemføre sommertid, har fremskridtspartiet anset det for rigtigt at føre det frem her i folketingsalen.

Bemærkningerne til lovforslaget er overordentlig fyldestgørende, og jeg skal her nøjes med at pege på, at mit parti under udvalgsbehandlingen vil anmode regeringen om på ny at foretage undersøgelser af de energimæssige konsekvenser. Vi anser den rapport, der foreligger om, at der kun vil blive sparet 0,2 pct., for at være tvivlsom. Vi er naturligvis klar over, at energi i første række anvendes til opvarmning af private boliger og til industrielle formål, men selv en mindre besparelse vil i den overordentlig anstrengte

økonomiske situation, Danmark befinder sig i, være uhyre velkommen.

Vi lægger vægt på, at direktør Sven Acker fra Danmarks Turistråd og formanden for Centralforeningen af Hotelværdere og Restauratører i Danmark, Jens Peter Lund, begge har den opfattelse, at det vil betyde meget for Danmark som turistland at kunne byde turisterne på de lange, lyse aftener. Også på dette område vil det kunne gavne dansk økonomi.

Imidlertid er forslagens betydning i første række den, at landets befolkning i langt højere grad vil kunne nyde de lyse nætter. Den nuværende regering giver jo ikke landets befolkning mange glæder, men her er et af de områder, hvor man kunne glæde befolkningen og oven i købet tjene penge ved det.

De trafikmæssige problemer, som der er blevet peget på, dels fra SAS og dels fra DSB, må kunne løses. Det er dog en kendsgerning, at maskinerne stadig væk har fløjet i Europa og togene kørt, til trods for at man i mange vesteuropæiske lande har sommertid.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig behandling, netop under hensyntagen til de trafikale problemer.

Ellemann-Jensen (V):

Mit partis ordfører, hr. Holmberg, kan ikke være her i dag, så på hans vegne skal jeg sige noget om, hvordan vi ser på sommertid i venstre.

I venstre vil vi gerne have, at der bliver indført sommertid i Danmark. For god ordens skyld må jeg sige, at der er nogle i venstre, der hellere vil bevare sommernatten ubeskåret, men ikke desto mindre har venstre dog tidligere stillet forslag om indførelse af sommertid, og vi påskønner derfor i høj grad, at fremskridtspartiet gør så stor en indsats for at forlænge de lyse timer i sommermånederne. Det er altid positivt, når politiske mørkemænd søger at sprede lys.

I modsætning til fremskridtspartiet tror vi imidlertid ikke på, at det ville være særlig lykkeligt, hvis vi i Danmark prøver at lave sommertid sådan helt uden hensyn til, hvordan man bærer sig ad i vores nabolande. Der er jo det særlige ved Danmark, at vores naboer ligger ret tæt på, til alle sider oven i købet, og det kan godt nok være meget hyggeligt, men det stiller altså også en række

[Ellermann-Jensen]

praktiske krav til os. Det er også sund fornuft – for at bruge forslagsstillernes ordvalg – at vi f.eks. søger at bliver enige med vores naboer om sådan nogle praktiske ting som mål og vægt og tidssystemer.

Vi skal derfor opfordre regeringen til at arbejde særdeles aktivt for, at vores naboer, især dem mod syd og øst, sammen med os vil sprede lys i sommeraftnerne. Vi ser meget gerne, at regeringen presser på i EFs behandling af dette spørgsmål, men vi kan ikke anbefale, at Danmark uden hensyn til først og fremmest Norge, Sverige og Vesttyskland selvstændigt begynder at stille om på klokken.

Kallesøe (KF):

Da mit partis ordfører vedrørende dette emne ikke er i stand til at være til stede, skal jeg sige på det konservative folkepartis vegne, at vi ser med velvilje på det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag og vil arbejde med det i udvalget.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har jo tidligere stillet sig positivt til tanken om indførelse af sommertid, og det gør vi stadig væk. De indvendinger, der har været rejst fra landbruget og fra trafikområdet, fra DSB især, må vi naturligvis behandle i udvalget, og det er givet, at der må finde en samordning sted med vore nabolande. Jeg håber, at dette forslag fra fremskridtspartiet kan sætte yderligere skub i de forhandlinger, der er i gang.

Flere ordførere, både i dag og under de tidligere behandlinger, har i meget sværmeriske vendinger beskæftiget sig med de lyse sommernætter i 1940'erne, som vi jo er nogle der ikke rigtig nåede at opleve. Jeg skal ikke forsøge at overgå disse ordførere, men jeg vil holde mig til CDs egen ordfører, hr. Melchior, der som syvsover og natteravn gav sin tilslutning tidligere. Jeg er enig med hr. Melchior.

Ole Henriksen (SF):

SF er positivt stemt over for, at man undersøger mulighederne for at indføre sommertid, men vi er på den anden side også klar over, at der ligger en række tekniske problemer, som skal løses. Kan de løses på

en betryggende måde, ja, så skal SF gerne medvirke til, at man går over til sommertid.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi er ikke modstandere af sommertid, men jeg vil godt sige, at når der i arbejderklassen er et ønske om at få sommertid, så er det i meget høj grad for at komme ud og nyde sommeren noget før, og jeg håber, at forståelsen for dette holder sig til overenskomstsituationen, så man ikke forhindrer en forkortelse af arbejdstiden. Det er også muligt herved at komme til at nyde noget mere af sommeren.

Vi så også gerne, at man brød den vesttyske dominans og traf selvstændige danske beslutninger. Men vi er også enige i det, statsministeren sagde om det nordiske samarbejde. Det er nok et af de områder, hvor vi synes det var positivt at diskutere disse ting. Dette er altså vores holdning.

Bolvig (RV):

Jeg hilser med tilfredshed, at fremskridtspartiet straks her ved folketingsårets begyndelse fremsætter forslag om indførelse af sommertid fra foråret 1979. Der har ved flere lejligheder vist sig stor interesse for indførelse af sommertid, men ønskerne er blevet bremset, dels af et forståeligt ønske om, at EF får held med bestræbelserne for at få indført en fælles europæisk sommertid, dels af indvendinger fra såvel DSB som SAS.

Jeg vil på hovedparten af den radikale gruppes vegne anbefale, at Danmark i lighed med de fleste vesteuropæiske lande indfører sommertid – og allerede fra næste år. Jeg finder ikke, at de fremførte indvendinger har en sådan styrke, at det kan opveje det store gode, det vil være for befolkningen at få forlænget sommeraftenerne med én time.

Selvfølge kan vi klare trafikproblemerne. Tror fru Lissa Mathiasen, at Belgiens og Hollands trafiksystem er brudt fuldstændig sammen? De ligger jo nøjagtig lige så tæt på Vesttyskland, som vi gør. Kan Beneluxlandene klare det, kan jeg ikke se nogen grund til, at vi ikke også skulle kunne; om ikke andet kan vi lære af deres erfaringer. Vi vil spare energi, vi vil forbedre vore turistmuligheder, og vi øger også mulighederne for fritidsudnyttelse.

[Bolvig]

Man kunne i går ved behandlingen af fremskridtspartiets lovforslag om indførelsen af esperanto som hovedsprog rose partiet for fyldige, belærende og instruktive bemærkninger til lovforslaget i modsætning til i dag, hvor jeg synes, bemærkningerne skæmmes af urimelige angreb på vore embedsmænd.

Svend Vig (KrF):

Kristeligt folkeparti ser ganske lidenskabsløst på spørgsmålet om sommertid. Når der her fra denne talerstol bliver talt om plusser og minusser og man ikke er enige om, hvad der vil være flest af, så må jeg henvise til andre lande. Der er jo en række lande, også EF-lande, som har kørt med sommertid i en årrække, som endda har gjort det til en tradition at have sommertid. Deres erfaringer må vi kunne nyde godt af og måske undgå nogle af de begyndervanskeligheder, man ofte løber ind i.

I bemærkningerne til lovforslaget giver fremskridtspartiet udtryk for, at indførelse af sommertid vil skabe større glæde og bedre sundhedstilstand hos det store flertal. Det er nok rigtigt, at mange vil glæde sig over lange lyse aftner i familiens skød, men at sundhedstilstanden skulle blive bedre, fordi solen går en time senere ned, er nok tvivlsomt.

Skulle det vise sig at være tilfældet, så skal vi nok til at overveje andre arbejdstider end dem, som er gængse i dag.

Forslaget er anderledes og bedre end det forslag, fremskridtspartiet fremsatte i 1974. For det første er det nedskåret til kun at dreje sig om én time, hvilket jeg mener er nærmere det realistiske. Da forslaget kun angår kalenderåret 1979, må det vel betragtes som et forsøg. For det andet er tidsrummet forkortet, således at det mere drejer sig om sommerperioden.

Vore nabolande har endnu ikke fundet det nødvendigt at indføre sommertid, hvilket jeg dog ikke betragter som et argument for, at vi ikke skulle gøre det. Uenigheden i EF om en fælles sommertid behøver jo ikke være årsag til, at Danmark bliver det sidste EF-land, som indfører sin egen sommertid, og blandt de nordiske lande, hvor man tilsyneladende heller ikke kan blive enige, vil vores eventuelle sommertid måske være en inspiration.

Forhenværende statsminister Poul Hartling udtalte fra denne talerstol, da hans regerings

forslag om sommertid var til første behandling her i folketinget den 8. februar 1974, at der var nedsat en arbejdsgruppe under Nordisk ministerråd, som skulle arbejde med sommertidsproblemer. Må jeg spørge: foreligger der noget fra denne arbejdsgruppe?

Af hensyn til de indvendinger mod sommertid, der er kommet specielt fra DSB og SAS, ser vi meget gerne, at dette lovforslag få en hurtig behandling i folketinget, således at disse og det øvrige erhvervsliv får en rimelig tid til eventuelt at tage en ændret tidsregning med i deres planlægning for året 1979.

Schak Nielsen (DR):

Her gik man og troede, at der var visse ting, der stod helt fast, verdenshjørnerne og solens gang over himmelbuen, og at solen stod højest på himlen, når klokken var 12, og vi indrettede vores tilværelse på de breddegrader, vi nu engang lever under. Men nu vil man altså lave om på det, det skal også være en lille smule kunstigt. Man vil altså også her gerne leve på en illusion. Hvis man vil det, ja, så for mig ingen alarm. Hvis vore nabolande har sommertid – det må være en betingelse – så er det nok praktisk, at vi også har det. Men jeg synes nu nok, det er begrænset, hvilke opgaver vi løser med dette forslag.

Jes Schmidt (CD):

Det, der kalder mig frem, er en bemærkning af hr. Jørgen Jensen. Han udtalte noget i retning af, at det var vesttysk dominans, der forhindrede en fornuftig samordning af sommertidsspørgsmålet i Vesteuropa.

Jeg må gøre opmærksom på, at netop delingen af Tyskland, delingen mod befolkningens vilje, er årsag til, at Forbundsrepublikken Tyskland har tøvet med alene uden DDR at gå med til indførelse af sommertiden. I den forbindelse vil jeg faktisk gerne spørge statsministeren, som vil forhandle med Norge, Sverige og Vesttyskland om sommertiden, om han ikke også over for Østberlin burde gøre gældende, at Danmark er interesseret i, at man finder en ordning mellem de to tyske stater, så at disse kan komme med ind i samordningen. Så vidt jeg ved, er der ingen vanskeligheder i Vesttyskland, og der kan derfor ikke være tale om nogen dominans derfra.

[Glistrup]

Glistrup (FP):

Det er selvfølgelig lifligt til en afveksling at høre, at statsministeren havde sympati for et forslag fra fremskridtspartiet, og at høre statsministerens udtalelser om, at han vil presse på for at få fremskridtstankerne gennemført, at han håbede på en snarlig løsning. Men det var jo lidt bedrøveligt, at det var, som om statsministeren ikke rigtig havde noget at have den sympati i. Statsministerens partis ordfører fortalte os, at der arbejdes aktivt, men det er noget, der er blevet fortalt os nu igennem 5 år, uden at man tilsyneladende er kommet ud af stedet. Også på dette felt ser det ud til, at det aktive arbejde fra socialdemokratiets og socialdemokratiets ministres side ikke bærer nogen som helst frugter. Derfor må vi så se at få dette frem til forhandling.

Hvad var det så, der efter ministerens mening var udslagsgivende for, at vi ikke for længst havde kunnet få den sommertid, som selv ministeren mener er rigtig? Det var først og fremmest forholdet til Norge og Sverige. Man havde nærmest det indtryk, at statsministeren, der jo tidligere har været udenrigsminister, frygtede, at Sverige ville genoptage Torstenssonkrigen eller Kalmarkrigen, eller hvad der nu var tale om, hvis Danmark formastede sig til at gå hen og indføre sommertid. Der er ikke noget som helst i vejen for, at man stiller en time på sit ur, når man rejser fra Danmark til Sverige eller fra Danmark til Norge. Så umådelig vigtigt er det nu heller ikke, at vi er ensrettede med svenskerne og nordmændene, for hvem problemet jo, fordi de ligger så meget nordligere og derfor automatisk har de lyse sommeraftener, er et fuldstændig andet.

For det andet fremhævede man hensynet til bestræbelserne inden for EF. Nu er forholdet jo det inden for EF, at af de ni medlemslande, har de syv sommertid – eller de seks i hvert tilfælde; jeg tør ikke sige, hvad Irland har, men langt flertallet har altså sommertid. Danmark, der ikke har sommertid, hører til mindretallet i EF. Derfor kan der ikke være nogen som helst rimelighed i, at vi af hensyn til EF ikke indfører sommertiden.

Der blev fra fru Lissa Mathiasen, den socialdemokratiske ordfører, anført hensynet til trafikken, og der blev sagt, at der vil være store problemer med jernbanerne. Hvis jeg

havde været kommunist, havde jeg udtrykt det sådan, at det var Her Master's Voice, hun hørte, for dér, hvor der er de store problemer, det er i den berlinske S-togstrafik. Det er helt rigtigt, at det er svært for folk at finde ud af, når disse S-tog i Berlin futter frem og tilbage imellem Østberlin og Vestberlin, at man skal stille om på klokken. Det giver problemer med at lave køreplaner o. lign., men det er trods alt ikke Berlin, vi skal lovgive for. Vi skal lovgive for Danmark, og i Danmark vil der ikke være nogen som helst problemer med vore køreplaner eller noget med ekstratog eller ringere service, eller hvad det var, den socialdemokratiske ordfører sagde. Det er et rent og skært lokalt berlinsk problem, hun stod og beskrev, for det siger sig selv, at der ikke er nogen som helst grund til for de internationale togforbindelser at indsætte ekstratog, fordi de kommer til at køre en time forskudt. Tidspunkterne vil komme til at ligge belejligt for andre mennesker, end de nu ligger belejligt for, og på andre steder i landet, når f.eks. et tog kommer kørende nede fra Tyskland og op igennem Jylland over Fyn til Sjælland. Flytrafikkens problemer har altså kunnet løses i forhold til de 10 lande i Vesteuropa, der har sommertid. Om der så kommer et 11. land, der hedder Danmark, med blandt dem, der har sommertid, vil ikke gøre vanskelighederne større. Derfor var der intet hold i de indvendinger, der kom fra den socialdemokratiske ordfører.

Hr. Ellemann-Jensen fortalte os, at naboerne ligger ganske tæt på Danmark. Jeg bilder mig nu altså ind, at Frankrig, Luxembourg, Belgien og Holland ligger lige så tæt på Tyskland – for ikke at sige tættere end Danmark. Det lærte jeg i geografi, men bevarer, hr. Ellemann-Jensen er jo også medlem af det parti, der har været med til at forringe vores skolelov. Efter den geografi, vi lærte i skolen på Bornholm, før hr. Ellemann-Jensens parti ødelagde skoleloven, var det således, at de nævnte lande har nok så tæt geografisk tilknytning til Vesttyskland.

Hr. Svend Vig betvivlede, at det ville forbedre sundhedstilstanden. Det er der ingen grund til at betvivle. Forholdet er det, at hvis man i sommertiden hver evig eneste dag kan få 1 time længere ude i det dejlige danske sommervarselskin og kan nå at komme til stranden, så bliver sundhedstilstanden bedre i vintermånederne.

[Glistrup]

Det har skuffet mig, at der trods opfordringen i det foreliggende forslag og i dets forgænger fra september måned til at foretage en nærmere belysning af energispareproblemerne stadig ikke foreligger noget fra regeringen om det spørgsmål. Lad os nu få at vide, hvordan det ligger med hensyn til det energipolitiske.

Tilbage blandt de indvendinger, der har været imod forslaget, er først og fremmest problemerne for landmændene. Jeg vil selvfølgelig i første række minde om de stolte og korrekte statsministerord, som citeres i bemærkningerne, nemlig fra Knud Kristensen, som klart udtalte, at regeringen er ikke en regering for landmænd, regeringen er en regering for hele befolkningen. Med den udvikling, der har været inden for høstredskaber i løbet af de 30 år, der efterhånden er gået, siden vi senest havde sommertid her i landet, er ulempen for landmændene blevet væsentlig mindre, end den var. Forholdet er jo det, at landmænd – som i øvrigt så mange andre – må indrette sig efter, når de har sæson, og når de har høstperioder, ja, så må de simpelt hen ud at arbejde på de tidspunkter af døgnet, hvor det er muligt på naturens og klimaets betingelser. Det er nu engang rytmen for landmanden. Det gælder, uanset hvad viseren på armbåndsuret måtte vise, og uanset om det er søgnedag eller helligdag.

Derfor er det ikke korrekt at anføre, at der skulle være nogen væsentlig ulempe for landmænd ved, at den del af befolkningen – de ca. 4,8 millioner ud af en befolkning på 5,1 millioner mennesker – som ikke er landmænd, får sommertidens fordele. Bevares, det er sørgeligt, at vi ikke kan tilrettelægge de geografiske, de klimatiske, de botaniske forhold på en måde, så det bliver endnu mere tillokkende at være landmand, end det er i forvejen, men man kan sige om dette forslag, at det gør det i hvert tilfælde ikke værre for nogen landmand, og det gør det altså bedre for alle dem, der ikke lige har disse særlige problemer i forbindelse med indhøstning o. lign.

Jeg vil meget skarpt og kraftigt opfordre de partier, der har været negative over for dette forslag, til at se at komme op af starthullerne og holde op med at benytte den tomgangsmetode, som man har benyttet i de forløbne 4-5 eller 20 år – den metode, som blot består i, at man vil arbejde aktivt, man

vil håbe på en snarlig løsning, og man vil presse på. Lad os nu handle, lad os vedtage dette lovforslag. Det kommer fra fremskridtspartiet, og forslag, der kommer fra fremskridtspartiet, er altid gode. Det gælder også dette.

Lissa Mathiasen (S):

Et svar til hr. Bolvig – og for så vidt også til hr. Glistrup – på spørgsmålet om, hvorvidt jeg tror, at trafiksystemet i Beneluxlandene er brudt sammen, på grund af at de har lavet sommertid. Nej, naturligvis tror jeg ikke det, og jeg er da overbevist om, at selvfølgelig vil det heller ikke bryde sammen herhjemme, om vi fik en isoleret dansk sommertid. Vi ønsker blot om muligt at få en smidig afvikling af trafikken og finder det derfor ønskeligt i fællesskab at koordinere disse ting. Men jeg skal da gerne endnu en gang klart på denne talerstol give udtryk for socialdemokratiets positive holdning til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Efterløn).

(Lovforslag nr. L 31. Fremsat 10/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge Fischer Møller (S):